

Motion till riksdagen 2011/12:Fi245

av **Lars-Axel Nordell (KD)**

Åtgärder mot bluffaktureringsföretag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ändring av reglerna för näringsidkare i kreditupplysningslagen.

Motivering

En betalningsanmärkning är en uppgift i en kreditupplysning om att en person inte skött sina betalningar. Enligt 7 § kreditupplysningslagen (1973:1173) får kreditupplysningar om fysiska personer som inte är näringsidkare inte innehålla uppgifter om andra betalningsförsummelse än sådana som slagits fast genom en domstols eller annan myndighets avgörande. Däremot är det tillåtet att lämna upplysningar om näringsidkares betalningsförsummelse redan när en ansökan om betalningsföreläggande eller en stämmingsansökan inges till Kronofogdemyndigheten respektive domstolen. I kreditupplysningsverksamheten har praxis sedan många år blivit att sådana upplysningar lämnas.

För att ett kreditupplysningsföretag ska få lämna ut uppgift om privatperson krävs det att det är en uppgift om betalningsförsummelse som är beslutad, registrerad eller åtgärdad av en myndighet. Även andra kreditgivare har nytta av den här informationen. Ett exempel är om en hyresvärd vill bedöma om en ny hyresgäst har möjlighet att betala hyran i rätt tid. Kreditupplysningsföretagen hämtar dagligen sina uppgifter från Kronofogdemyndighetens register. En betalningsanmärkning finns kvar i kreditupplysningen under tre år för privatpersoner och under fem år för företag.

Idag får företag betalningsanmärkning redan vid ansökan om betalningsföreläggande, oavsett om grunden i ansökan om betalningsföreläggande är riktig eller inte. Detta påverkar främst mindre företag, där anmärkningar har större påverkan på bedömningen av företaget. Detta utnyttjas av bluffaktureringsföretag, som vid utebliven betalning ansöker om betalningsföreläggande.

Fel! Okänt namn på

En betalningsanmärkning kan få stora konsekvenser för ett litet företag som därmed sannolikt förlorar möjlighet att handla på kredit, att skaffa telefonabonnemang, internet, ingå hyresavtal osv. I förlängningen kan företaget till och med vara tvunget att upphöra med sin verksamhet, med förlorade arbetstillfällen som följd. För mindre företag är det helt enkelt inte värt risken att få en anmärkning, vilket gör att många mindre företagare väljer att betala bluffakturor.

Nackdelen är att ansökan kan vara riktig och ger kreditgivaren en tidig signal om att det kan finnas betalningssvårigheter, men eftersom det inte finns något filter som värderar ansökan eller ansökaren underminerar dagens reglering de mindre företagens ekonomiska trygghet. Det fungerar bra för fysiska personer, och det finns därmed all anledning att regeln också skall gälla för företag (juridiska personer). Det finns idag möjlighet att få igenom en rättelse av betalningsanmärkning (blockering), men det tar tid (1–3 månader) och är ovisst. Under den tiden kan företag drabbas av oreparerbara skador.

Eftersom lagstiftningen inte gör skillnad på rätt eller felaktig anmärkning är lagen idag rent skadlig, främst för småföretag. Hur detta ska åtgärdas bör utredas. En ändring av 7 § till att gälla både fysiska och juridiska personer (idag bara fysiska) är en möjlig lösning. Marknaden för s.k. bluffföretag och bluffakturering skulle med en sådan ändring i princip upphöra. De livnär sig på rädslan för anmärkning. Enligt uppgifter kostar bluffakturor ca 1,2 miljarder kronor per år, vilket främst drabbar mindre företag.

Stockholm den 4 oktober 2011

Lars-Axel Nordell (KD)